

III

(Akty przygotowawcze)

KOMITET REGIONÓW

107. SESJA PLENARNA W DNIACH 25–26 CZERWCA 2014 R.

Opinia Komitetu Regionów – Mobilność pracowników i wzmocnienie europejskich służb zatrudnienia

(2014/C 271/14)

Sprawozdawca	José Ramón BAUZÀ DÍAZ (ES-EPL), przewodniczący rządu Balearów
Dokument źródłowy	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiej sieci służb zatrudnienia, dostępu pracowników do usług w zakresie mobilności oraz dalszej integracji rynków pracy COM(2014) 6 final

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Uwagi ogólne

1. Podkreśla ważną rolę, jaką w funkcjonowaniu rynków pracy odgrywa, lub powinien odgrywać, wymiar terytorialny niższy od struktur państwowych. W tym kontekście, w opinii Komitetu w sprawie roli władz lokalnych i regionalnych we wspieraniu wzrostu i tworzenia miejsc pracy (2013/C 62/14) wskazano na fakt, że władze lokalne i regionalne są często odpowiedzialne za wdrażanie m.in. polityki zatrudnienia.
2. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że dla większości obywateli UE prawo do swobodnego przepływu jest jednym z istotniejszych osiągnięć UE i uważa, że kluczowe znaczenie ma zachowanie tego prawa i ułatwienie korzystania z niego dzięki wzmocnieniu swobodnego przepływu pracowników.
3. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji jako narzędzie ułatwiające dostęp pracowników do usług wsparcia wewnątrzunijnej mobilności pracowników, a tym samym ułatwiające korzystanie z prawa wszystkich obywateli do swobodnego przepływu, bez względu na miejsce zamieszkania, i przyczyniające się do zmniejszenia różnic w poziomie bezrobocia między państwami członkowskimi.
4. Zwraca uwagę, że ulepszenie sieci EURES stanowi ważny krok w staraniach Unii Europejskiej na rzecz wspierania państw członkowskich i ich regionów w walce z bezrobociem.

5. Popiera decyzję Komisji dotyczącą przekształcenia europejskiej sieci zatrudnienia w narzędzie ukierunkowane na dostosowanie podaży i popytu na pracę⁽¹⁾.
6. Wskazuje na potrzebę uwzględnienia dostępu do usług EURES w całej UE, zarówno dla pracodawców, jak i osób poszukujących pracy. W tym kontekście KR podkreśla znaczenie informowania obywateli o korzyściach wynikających z posługiwania się tą siecią, aby mogli w pełni wykorzystać jej potencjał. Trzeba będzie zorganizować sesje informacyjne, kampanie w środkach przekazu i seminaria w celu zapoznania obywateli europejskich z możliwościami oferowanymi przez EURES.
7. Podkreśla, że krajowe urzędy koordynacji służb EURES powinny zobowiązać się do ścisłej współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi, które odgrywają kluczową rolę w promowaniu mobilności pracowników.
8. Uważa, że specyficzne problemy, przed którymi stoją pracownicy przygraniczni (zabezpieczenie społeczne, podatki, ubezpieczenia), uzasadniają istnienie stowarzyszeń transgranicznych EURES, które odgrywają kluczową rolę konsultacyjną w regionach przygranicznych⁽²⁾. Dlatego jest zaniepokojony faktem, że propozycje Komisji mogą doprowadzić do objęcia partnerstw transgranicznych EURES podwójną kontrolą: z jednej strony pod względem finansowym, przydzielając krajowym urzędem koordynacji środki z programu UE na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI) przeznaczone na partnerstwa transgraniczne EURES, i – z drugiej strony – ustanawiając, w art. 8 omawianego projektu rozporządzenia, krajową procedurę udzielania zezwoleń na partnerstwa transgraniczne EURES, co stoi w sprzeczności z art. 21 lit. a) rozporządzenia 1296/2013 z 11 grudnia 2013 r. ustanawiającego program UE na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI), który przyznaje służbom terytorialnym właściwym dla regionów przygranicznych odpowiedzialność za rozwój partnerstw transgranicznych EURES i za ich działania.
9. Ponownie podkreśla znaczenie zagwarantowania, by przekształcenie sieci EURES w ogólnoeuropejski system wspierania pośrednictwa i rekrutacji odbywało się w sposób pozwalający tej sieci zachować funkcje doradcze tak, aby pomoc doradców EURES w kwestiach praktycznych dotyczących pracy i zabezpieczeń społecznych za granicą była nadal zadaniem priorytetowym⁽³⁾.

Mobilność pracowników

10. Podkreśla, że konieczne jest promowanie środków wspierających europejski rynek pracy i ułatwienie obywatelom i pracownikom UE przemieszczania się między granicami dzięki ustanowieniu systemów wzajemnego uznawania kwalifikacji zawodowych, zniesieniu przeszkód fiskalnych oraz transferowi świadczeń dla bezrobotnych i praw emerytalnych⁽⁴⁾.
11. Wskazuje, że w obecnym kontekście społeczno-gospodarczym i z myślą o realizacji celów dotyczących zatrudnienia określonych w strategii „Europa 2020”, propozycja modernizacji sieci EURES stanowi konkretny wkład w wysiłki na rzecz stworzenia innowacyjnych rozwiązań pozwalających zwiększyć poziom zatrudnienia.
12. Zwraca uwagę na korzyści z mobilności pracowników jako mechanizmu dostosowawczego w obecnym kontekście gospodarczym i podkreśla znaczenie takiej sieci jak EURES, przyczyniając się tym samym do ograniczenia praktyk nieuczciwej konkurencji opartych na zatrudnianiu unijnych pracowników migrujących.
13. W tym kontekście wskazuje, że europejski system monitorowania wolnych miejsc pracy dowodzi, że mimo wysokiego poziomu bezrobocia w Europie w pierwszym kwartale 2013 r. 2 mln wakatów pozostało nieobsadzonych. Niedawne badanie Komisji wykazało, że migrujący obywatele UE, którzy pozostają bez pracy, to bardzo mały odsetek całkowitej ludności każdego państwa członkowskiego, stanowiący ok. 0,7 %–1,0 % całkowitej ludności UE.
14. Zwraca uwagę, że choć w przeszłości UE koncentrowała się na tworzeniu ram prawnych dla jednolitego rynku gwarantujących prawo do swobodnego przemieszczania się dla wszystkich obywateli UE, rzeczywista możliwość korzystania z tego prawa przez obywateli była często zaniedbywana. Zostawiało to państwom członkowskim szerokie pole do interpretacji obowiązujących przepisów, które w obecnym kryzysie stosowane są w sposób bardzo restrykcyjny.
15. Wzywa w związku z tym Komisję, aby przedstawiła środki w celu promowania i ułatwiania swobodnego przepływu osób w obrębie UE oraz aby ustanowiła jasne zasady i praktyki dotyczące koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w UE, zapewniając w ten sposób w pełni rzeczywiste prawa obywatelskie.

⁽¹⁾ CDR789-2013_00_00_TRA_AC.

⁽²⁾ COR-2013-06863-00-00-AC-TRA.

⁽³⁾ COR-2013-06863-00-00-AC-TRA.

⁽⁴⁾ CDR1186-2012_00_00_TRA_AC.

Reformy sieci EURES

Aspekty techniczno-prawne wniosku dotyczącego rozporządzenia

16. Uważa, że wniosek dotyczący rozporządzenia powinien precyzować status w sieci EURES państw, które nie należą do Unii Europejskiej, lecz należą do Europejskiego Obszaru Gospodarczego, np. Szwajcarii.
17. Uważa, że objaśnienia techniczne dotyczące proponowanego rozporządzenia gwarantują bardziej skuteczne stosowanie go przez państwa członkowskie i ich regiony, członków sieci EURES, a w szczególności partnerów EURES, zapewniając także lepszą koordynację między nimi.
18. W związku z tym wzywa Komisję do rozważenia użyteczności wyjaśnienia we wniosku, czy krajowe urzędy koordynacji są zintegrowane bądź nie ze strukturami państwowymi publicznej służby zatrudnienia, czy przyznanie przez państwa członkowskie publicznym służbom zatrudnienia funkcji świadczenia usług wsparcia leży w gestii samych państw członkowskich, czy też, wręcz przeciwnie, włączenie tych usług jest obowiązkiem wszystkich państw członkowskich.
19. Proponuje Komisji, by zwiększyła widoczność krajowych urzędów koordynacji jako organów państwowych odgrywających główną rolę w polityce związanej z siecią EURES na terytorium poszczególnych państw, przyznając im wyraźnie wszystkie funkcje przyznane państwom członkowskimi w rozdziałach III, IV i V wniosku.
20. Zauważa, że należy również wyjaśnić terminy takie jak „odpowiednia współpraca”, „pracownicy służb zatrudnienia” lub „indywidualny plan działań”, jak również rolę partnerów EURES w dostępie do wspólnej platformy informatycznej oraz czy w tym kontekście, partnerzy ci stosują się do wytycznych wspólnej platformy informatycznej lub, w odpowiednich przypadkach, czy wypełniają wynikające z nich obowiązki.
21. Wzywa Komisję do wyjaśnienia, czy systemy i procedury wymiany wolnych miejsc pracy i wniosków o zatrudnienie oraz innych informacji przekazywanych Europejskiemu Urzędowi Koordynacji oraz zobowiązanie państw członkowskich do ustanowienia procedur gromadzenia i opracowania danych dotyczących działań prowadzonych na poziomie krajowym zgodnie z określonymi kategoriami wspólnych wskaźników, wymagają od Komisji ustanowienia w drodze aktów wykonawczych zasad i formatów technicznych lub modeli i procedur zapewniających ich jednolitość.
22. Wzywa Komisję do jasnego określenia, kto ponosi odpowiedzialność za bieżące uaktualnianie informacji. Jest to szczególnie istotne w przypadku państw, w których partnerzy społeczni zawierają porozumienia zbiorowe obowiązujące w wielu sektorach rynku pracy.
23. Uznaje za szczególnie ważne, by we wniosku w sprawie rozporządzenia określono kryteria ustalania składu krajowych urzędów koordynacji i Komitetu ds. EURES w celu zapewnienia koordynacji tych organów z działaniami regionów państw członkowskich i Unii.
24. Zachęca Komisję, by specjalnie zadbała o szczególną sytuację pracowników zagrożonych wykluczeniem z rynku pracy, w tym pracowników niewykwalifikowanych lub nisko wykwalifikowanych pracowników, poprzez wyraźne nawiązanie do nich w tekście wniosku, tym samym urzeczywistniając jeden z celów art. 5.
25. W związku z tym proponuje, aby Komisja nalegała na mobilność opartą na zasadzie niedyskryminacji, uwzględniła wyraźne odniesienia do tej kwestii w tekście wniosku, a także przewidziała mechanizmy gwarantujące jej skuteczność.

Aspekty polityki w dziedzinie prawa

26. Zachęca Komisję do zaangażowania wszystkich państw członkowskich i ich regionów w działania koordynacyjne i poprawę sieci EURES w celu wzmocnienia istniejącej struktury i zapobieżenia ograniczeniu jej do procedur biurokratycznych.
27. Uważa, że nowa struktura sieci EURES pociąga za sobą konieczność stworzenia systemu finansowania, którego źródła należy sprecyzować, jako że EFS jest zregionalizowanym funduszem strukturalnym, w przeciwieństwie do środków z programu na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych.
28. Uważa również, że system finansowania musi określać szczególną sytuację w zakresie przydziału funduszy partnerów EURES: prywatnych służb zatrudnienia nastawionych na zysk, uczestniczących w sieci.
29. Zachęca Komisję do wspierania szerokiej kampanii informacyjnej dotyczącej ulepszonych usług EURES, zważywszy że w swym obecnym kształcie jest on w dużej mierze nieznanym dla wielu osób poszukujących pracy, jak i dla wielu przedsiębiorstw, które oferują miejsca pracy.

30. Zwraca uwagę, że poziom lokalny i regionalny jest często najbliższy większości osób poszukujących pracy i pracodawców, że rynek pracy ma zazwyczaj charakter głównie lokalny⁽⁵⁾ oraz że zwykle rynek pracy sprawia poważne problemy na poziomie regionalnym lub lokalnym, np. sezonowość działalności produkcyjnej, a w związku z tym również zapotrzebowania na siłę roboczą.

31. Ważne jest zatem, aby wyraźnie wskazać przedstawicieli lokalnych i regionalnych, którzy nawiążą zorganizowany dialog i regularną wymianę informacji z krajowymi urzędami koordynacji, w celu zapewnienia, by urzędy te mogły skorzystać na szczeblu krajowym z wiedzy specjalistycznej zgromadzonej na szczeblu lokalnym i regionalnym oraz by regionalne i lokalne służby zatrudnienia znały usługi EURES dostępne na szczeblu krajowym i europejskim.

32. Podkreśla, że kluczem do powodzenia zadań doradczych konsultantów EURES jest zapewnienie im odpowiedniej wiedzy na temat specyficznych potrzeb zatrudnienia w regionach i miejscowościach UE. W związku z tym zaleca, by krajowe urzędy koordynacji zadbały o obsadzenie doradców EURES na niższych szczeblach terytorialnych struktur państwowych.

33. Popiera wykorzystanie EURES do zapewnienia dostępu do informacji o wolnych miejscach na stażach; zaleca też, by sieć ta służyła jako instrument zapewniający informacje zwrotne, pozwalając praktykantom na ocenę swoich doświadczeń ze staży⁽⁶⁾. Zachęca też do ustanowienia nowych środków wspierających otwarte i przejrzyste oferty w zakresie staży.

34. Uważa, że reforma usług EURES powinna posłużyć aktywnemu wspieraniu młodych ludzi, dostosowując usługi i strategie tak, aby stały się bardziej dostępne, a także wprowadzając w szkołach podstawowych i średnich oraz uniwersytetach zindywidualizowane doradztwo w celu wsparcia studentów, praktykantów i ogółu młodych ludzi, aby mogli lepiej poznać swoje aspiracje, możliwości i szanse na znalezienie pracy.

35. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję, by usprawnić EURES, w szczególności poprzez wprowadzenie usługi „Match and Map”, która dostarcza klarownego przeglądu dystrybucji geograficznej ofert, i uważa, że publikując oferty należy wyraźnie wskazać pracę oferowaną zgodnie z EQF i ESCO, jak również informacje na temat zasadniczych elementów umowy (umowa na czas określony lub nieokreślony, czas pracy, wynagrodzenie oraz dokładne miejsca świadczenia usług). W tym zakresie Komitet zwraca uwagę na rolę, jaką krajowe i regionalne mogą odegrać w realizacji programów agencji pracy i sugeruje, że powinny one być lepiej zintegrowane z siecią „Enterprise Europe Network” (EEN), regionami i izbami handlowymi (które mają tę zaletę, że mają silne powiązania ze światem biznesu i są świadome jego potrzeb i problemów)⁽⁷⁾.

36. Wzywa państwa członkowskie do powiązania krajowych systemów kwalifikacji z europejskimi ramami kwalifikacji (EQF), informując wszystkich obywateli o ich istnieniu poprzez promowanie ich stosowania w poświadczeniach urzędowych.

37. Wzywa w związku z tym, by na portalu EURES promowano stosowanie życiorysu w formacie Europass, EQF i ESCO (Europejska wielojęzyczna klasyfikacja umiejętności, kompetencji, kwalifikacji i zawodów), aby włączyć te narzędzia, dokładając wszelkich starań do tego, by portal ten umożliwiał automatyczne dopasowywanie ofert zatrudnienia i osób poszukujących pracy i ich życiorysu z tłumaczeniem na wszystkie języki UE i zrozumiałym opisem umiejętności, kompetencji, zawodów i kwalifikacji zdobytych na poziomie krajowym.

Niezwykle istotne jest jednak podkreślenie, że zautomatyzowany system nigdy nie może zastąpić potrzeby osobistej rozmowy lub pomocy przy dopasowywaniu ofert i osób, ponieważ umiejętności i kompetencje oraz ich opisy nie zawsze dadzą się bezpośrednio przełożyć z uwagi na różnice językowe.

38. Zwraca uwagę na korzyści płynące z większej mobilności pracowników w UE dla przedsiębiorstw, a w szczególności dla MŚP, których profil jest w przeważającej mierze krajowy. W związku z tym apeluje, by EURES świadczył konkretne usługi, uwzględniając szczególne cechy MŚP, co może wymagać dalszej pomocy, gdyż często przedsiębiorstwa te nie mogą ponieść dodatkowych opłat lub obciążeń administracyjnych związanych z rekrutacją pracowników mobilnych.

⁽⁵⁾ CDR5278-2013_00_00_TRA_AC.

⁽⁶⁾ COR-2014-00111-00-00-PAC-TRA.

⁽⁷⁾ CDR1186-2012_00_00_TRA_AC.

39. Podkreśla fakt, że brak umiejętności językowych jest główną przeszkodą dla mobilności pracowników w obrębie UE, co z kolei rodzi konieczność usunięcia barier językowych w UE, wspierając tłumaczenie wszystkich informacji na portalu EURES na wszystkie języki UE, i apeluje, by sieć EURES dostarczała również podstawowych informacji na temat kursów językowych dostępnych dla pracowników oraz informacji praktycznych dotyczących kraju przyjmującego.

40. Uważa, że swobodny przepływ pracowników w Unii Europejskiej zyska na ulepszeniu informacji na temat konkretnych zagadnień związanych z mobilnością, np. na temat zmian lub dostosowań zabezpieczenia społecznego w przypadku mobilności geograficznej i zawodowej w UE, a także informacji dotyczących wysokości nabytych praw, skutków mobilności lub ewentualnych opcji alternatywnych.

Pomocniczość i proporcjonalność

41. Uważa, że wniosek dotyczący rozporządzenia wpisuje się w ramy ustanowione zasadą pomocniczości, ponieważ jego celem jest ustanowienie wspólnych ram dla współpracy pomiędzy państwami członkowskimi w celu znalezienia wolnych miejsc pracy i ich skutecznego obsadzenia, ułatwiając osiągnięcie równowagi między podażą a popytem na rynku pracy, co nie może zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie i w związku z tym, ze względu na skalę i skutki działania, cel ten może być lepiej osiągnięty przez Unię. Wniosek odnosi się też do zasady proporcjonalności, gdyż obecne rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest niezbędne do osiągnięcia wspomnianego celu.

42. Ostrzega jednak, że sieć EURES ma charakter ściśle europejski i w praktyce należy dążyć do przekształcenia jej w prawdziwie europejskie publiczne służby zatrudnienia.

43. W związku z tym zachęca Komisję, by przestrzegając zasady pomocniczości i proporcjonalności, wzmacniała europejski wymiar sieci EURES, w szczególności analizując możliwość przyznania Europejskiemu Urzędowi Koordynacji funkcji zezwalania na udział partnerom sieci EURES oraz, w razie potrzeby, zastępując przewidzianą we wniosku możliwość, by państwa członkowskie nakładały obowiązki na partnerów EURES, ustanowieniem konkretnych zobowiązań dla tych podmiotów.

44. Sądzi również, że powodzenie sieci EURES w regionach najbardziej oddalonych i wyspiarskich UE, charakteryzujących się wysoką stopą bezrobocia, zwłaszcza wśród młodzieży, wymaga od władz europejskich i krajowych należytego uwzględnienia specyficznych ograniczeń tych regionów, tj. niekorzystnych warunków o charakterze stałym, strukturalnym i geograficznym, stanowiących przeszkodę szczególnie dla mobilności pracowników.

Zalecenia końcowe

45. Zaleca Komisji Europejskiej zaproponowanie nowych narzędzi mających na celu wsparcie integracji mobilnych pracowników poprzez wykorzystanie funduszy strukturalnych i wzywa ją do realizacji tego zadania.

46. Uważa, że powodzenie sieci EURES wymaga, aby państwa członkowskie były świadome konkretnych potrzeb regionów i miejscowości we wspólnej Europie i w związku z tym zaleca, by w rozporządzeniu wymagano praktycznej współpracy między partnerami sieci EURES, z uwzględnieniem specyfiki regionów i miejscowości w UE.

47. Zaleca, by w szczególności zwrócono uwagę na to, że szczebel lokalny i regionalny jest najbliżej obywateli, a zatem osób poszukujących pracy oraz pracodawców, w związku z czym rynek pracy ma przede wszystkim charakter regionalny.

II. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Motyw 19

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Odpowiedzialność prawna za zapewnienie merytorycznej i technicznej jakości informacji udostępnionych na wspólnej platformie informatycznej, w szczególności danych pochodzących z ofert zatrudnienia, należy do organizacji, które udostępniają te informacje zgodnie z prawem lub normami ustanowionymi przez państwa członkowskie. Komisja powinna ułatwić współpracę, aby umożliwić wczesne wykrywanie wszelkich oszustw lub nadużyć dotyczących wymiany informacji na szczeblu europejskim.</p>	<p>Odpowiedzialność prawna za zapewnienie merytorycznej i technicznej jakości informacji udostępnionych na wspólnej platformie informatycznej, w szczególności danych pochodzących z ofert zatrudnienia, należy do organizacji, które udostępniają te informacje zgodnie z prawem lub normami ustanowionymi przez państwa członkowskie. Komisja <u>powinna musi</u> ułatwić współpracę <u>wszystkich zainteresowanych podmiotów, w tym samych obywateli</u>, aby umożliwić wczesne wykrywanie wszelkich oszustw lub nadużyć dotyczących wymiany informacji na szczeblu europejskim, a także <u>zapewniać mechanizmy i środki służące zgłaszaniu takich przypadków</u>.</p>

Uzasadnienie

Rozpowszechniane informacje na temat ofert pracy muszą być wiarygodne i wysokiej jakości, aby chronić pracownika przed oszustwami i nadużyciami. Potrzebne jest więc zaangażowanie Komisji i włączenie państw członkowskich poprzez ustanowienie mechanizmów współpracy, wykrywania i zgłaszania takich przypadków.

Poprawka 2

Artykuł 1 Przedmiot

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Celem niniejszego rozporządzenia jest ułatwienie korzystania ze swobody przepływu pracowników wewnątrz Unii zgodnie z art. 45 TFUE poprzez ustanowienie wspólnych ram współpracy między państwami członkowskimi a Komisją.</p> <p>2. Do celów ustępu pierwszego w niniejszym rozporządzeniu przewiduje się cele, przepisy i zasady dotyczące</p> <p>a) współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w zakresie udostępniania danych dotyczących ofert zatrudnienia, wniosków o zatrudnienie i życiorysów oraz w zakresie wynikającego z tego pośrednictwa w zatrudnianiu pracowników;</p> <p>b) działań podejmowanych przez państwa członkowskie i między nimi w celu ułatwienia zachowania równowagi między popytem a podażą na unijnym rynku pracy, aby promować wysoki poziom zatrudnienia;</p> <p>c) funkcjonowania europejskiej sieci służb zatrudnienia w relacjach między państwami członkowskimi a Komisją;</p> <p>d) powiązanych usług wsparcia mobilności świadczonych pracownikom i pracodawcom.</p>	<p>1. Celem niniejszego rozporządzenia jest ułatwienie korzystania ze swobody przepływu pracowników wewnątrz Unii zgodnie z art. 45 TFUE poprzez <u>ustanowienie wspólnych ram współpracy między państwami członkowskimi a Komisją</u> <u>wspólne ramy umożliwiające przekształcenie europejskiej sieci służb zatrudnienia EURES w skuteczny instrument ułatwiający mobilność pracowników wewnątrz Unii</u>.</p> <p>2. Do celów ustępu pierwszego w niniejszym rozporządzeniu przewiduje się cele, przepisy i zasady dotyczące</p> <p>a) współpracy między państwami członkowskimi a Komisją w zakresie udostępniania danych dotyczących ofert zatrudnienia, wniosków o zatrudnienie i życiorysów oraz w zakresie wynikającego z tego pośrednictwa w zatrudnianiu pracowników;</p> <p>b) działań podejmowanych przez państwa członkowskie i między nimi w celu ułatwienia zachowania równowagi między popytem a podażą na unijnym rynku pracy, aby promować wysoki poziom zatrudnienia;</p> <p>c) <u>samej organizacji i</u> funkcjonowania europejskiej sieci <u>EURES</u> <u>służb zatrudnienia w relacjach między państwami członkowskimi a Komisją</u>;</p> <p>d) <u>powiązanych</u> usług wsparcia mobilności świadczonych pracownikom i pracodawcom.</p>

Uzasadnienie

Należy podkreślić, że celem przyszłego rozporządzenia jest wzmocnienie korzystania z europejskiej sieci służb zatrudnienia EURES, zgodnie z decyzją Komisji 2003/8/WE z 23 grudnia 2002 r. oraz decyzją wykonawczą Komisji 2012/733/UE z 26 listopada 2012 r., która zostanie uchylona wraz z wejściem w życie proponowanego rozporządzenia. W samym wniosku przyjmuje się pośrednio to założenie, np. w art. 10 ust. 3, który przewiduje, by publiczne służby zatrudnienia już działające jako partnerzy EURES w chwili wejścia w życie rozporządzenia byli wyłączeni ze stosowania art. 8 przez okres pięciu lat. Z drugiej strony wiele założeń Karty EURES, przyjętej przez Europejski Urząd Koordynacji (2010/C 311/05, Dz. U. UE z 16.11.2010) i nieuwzględnionej w postanowieniach będących przedmiotem uchylecia na mocy art. 35, będzie nadal obowiązywać po zatwierdzeniu obecnie rozważanego wniosku. Wreszcie, zmiana brzmienia ust. 1.2.d) ma na celu to, by tekst był bardziej zrozumiały.

Poprawka 3

Artykuł 2 Definicje

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:</p> <p>a) „publiczne służby zatrudnienia” są organizacjami z państw członkowskich, będącymi częścią właściwych ministerstw, organów publicznych lub przedsiębiorstw podlegających prawu publicznemu, które to organizacje są odpowiedzialne za wdrażanie aktywnej polityki rynku pracy i świadczenie usług w zakresie zatrudnienia w interesie publicznym;</p> <p>b) „służby zatrudnienia” oznaczają każdą osobę prawną lub fizyczną, prowadzącą zgodnie z prawem działalność w państwie członkowskim, która świadczy usługi na rzecz osób poszukujących pracy, aby znalazły zatrudnienie, oraz usługi na rzecz pracodawców w zakresie rekrutacji pracowników;</p> <p>c) „oferta zatrudnienia” oznacza każdą ofertę zatrudnienia, w tym ofertę przyuczenia do zawodu lub praktyki zawodowej uznawanych za zatrudnienie;</p> <p>d) „kojarzenie ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenie” oznacza wymianę informacji oraz przetwarzanie ofert zatrudnienia, wniosków o zatrudnienie i życiorysów;</p> <p>e) „wspólna platforma informatyczna” oznacza infrastrukturę informatyczną i związane z nią platformy utworzone na szczeblu europejskim na potrzeby kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia;</p> <p>f) „pośrednictwo pracy” oferowane przez służby zatrudnienia w odniesieniu do kojarzenia pracownika z pracodawcą lub „rekrutacja” pracownika przez pracodawcę oznaczają świadczenie usług pośrednictwa pomiędzy stroną podaży a stroną popytu w celu obsadzenia wolnego stanowiska pracy;</p> <p>g) „pracownik przygraniczny” oznacza każdego pracownika wykonującego pracę najemną w państwie członkowskim, który ma miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego, gdzie co do zasady powraca każdego dnia lub co najmniej raz w tygodniu.</p>	<p>Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:</p> <p>a) „publiczne służby zatrudnienia” są organizacjami z państw członkowskich, będącymi częścią właściwych ministerstw, organów publicznych lub przedsiębiorstw podlegających prawu publicznemu, które to organizacje są odpowiedzialne za wdrażanie aktywnej polityki rynku pracy i świadczenie usług w zakresie zatrudnienia w interesie publicznym;</p> <p>b) „służby zatrudnienia” oznaczają każdą osobę prawną lub fizyczną, prowadzącą zgodnie z prawem działalność w państwie członkowskim, <u>o charakterze publicznym, jak i prywatnym, a w tym ostatnim przypadku, nastawiona na zysk lub nie</u>, która świadczy usługi na rzecz osób poszukujących pracy, aby znalazły zatrudnienie, oraz usługi na rzecz pracodawców w zakresie rekrutacji pracowników;</p> <p>c) „oferta zatrudnienia” oznacza każdą ofertę zatrudnienia, w tym ofertę przyuczenia do zawodu lub praktyki zawodowej uznawanych za zatrudnienie;</p> <p>d) „kojarzenie ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenie” oznacza wymianę informacji oraz przetwarzanie ofert zatrudnienia, wniosków o zatrudnienie i życiorysów;</p> <p>e) „wspólna platforma informatyczna” oznacza infrastrukturę informatyczną i związane z nią platformy utworzone na szczeblu europejskim na potrzeby kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia;</p> <p>f) „pośrednictwo pracy” oferowane przez służby zatrudnienia w odniesieniu do kojarzenia pracownika z pracodawcą lub „rekrutacja” pracownika przez pracodawcę oznaczają świadczenie usług pośrednictwa pomiędzy stroną podaży a stroną popytu w celu obsadzenia wolnego stanowiska pracy;</p> <p>g) „pracownik przygraniczny” oznacza każdego pracownika wykonującego pracę najemną w państwie członkowskim, który ma miejsce zamieszkania na terytorium innego państwa członkowskiego, gdzie co do zasady powraca każdego dnia lub co najmniej raz w tygodniu.</p>

Uzasadnienie

Jasność i pewność prawa wymagają uniknięcia ukrytych znaczeń w przepisach, których celem jest zdefiniowanie służb zatrudnienia w państwach członkowskich. Chodzi o jasne ujęcie rozmaitych form, jakie służby te mogą przyjąć, a także o wyjaśnienie, że mogą one być nastawione na zysk. Jest to zgodne zarówno z orzecznictwem wspólnotowym⁽⁸⁾, jak i z koncepcją Komisji na temat służb zatrudnienia jako usług świadczonych w interesie ogólnym⁽⁹⁾. Powyższe sformułowanie jest odzwierciedleniem idei, że wszelka polityka publiczna ukierunkowana na osiągnięcie pełnego zatrudnienia powinna sprzyjać partnerstwom publiczno-prywatnym na wszystkich szczeblach terytorialnych, umożliwiając podmiotom prywatnym świadczenie usług informacji, doradztwa i pośrednictwa pracy.

Poprawka 4

Rozdział II

(Ustanowienie sieci EURES) i artykuł 3 (Ustanowienie)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
ROZDZIAŁ II USTANOWIENIE SIECI EURES Artykuł 3 Ustanowienie Niniejsze rozporządzenie ustanawia europejską sieć służb zatrudnienia („sieć EURES”).	ROZDZIAŁ II USTANOWIENIE ORGANIZACJA SIECI EURES Artykuł 3 Ustanowienie Niniejsze rozporządzenie ustanawia europejską sieć służb zatrudnienia („sieć EURES”).

Uzasadnienie

Jak wyjaśniono już w poprawce nr 2, niniejsze rozporządzenie nie ustanawia sieci EURES, lecz modernizuje jej organizację i funkcjonowanie. Tytuł Rozdziału II należy dostosować do jego faktycznego przedmiotu, organizacji sieci EURES, natomiast artykuł 3 można skreślić.

Poprawka 5

Artykuł 4 Precyzyjnie określone zadania i obowiązki

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
1) W skład sieci EURES wchodzi następujące kategorie organizacji: a) Komisja Europejska, która jest odpowiedzialna za wspieranie sieci EURES w wykonywaniu jej działań za pośrednictwem Europejskiego Urzędu Koordynacji; b) członkowie EURES, którymi są wyznaczone przez państwa członkowskie organy odpowiedzialne za stosowanie niniejszego rozporządzenia w danym państwie członkowskim, tj. krajowe urzędy koordynacji;	1. W skład sieci EURES wchodzi następujące kategorie organizacji: a) Komisja Europejska, która jest odpowiedzialna za wspieranie sieci EURES w wykonywaniu jej działań za pośrednictwem Europejskiego Urzędu Koordynacji; b) członkowie EURES, którymi są wyznaczone przez państwa członkowskie organy odpowiedzialne za stosowanie niniejszego rozporządzenia w danym państwie członkowskim, tj. krajowe urzędy koordynacji;

⁽⁸⁾ Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł, że pośrednictwo pracy ma charakter ekonomiczny, a monopolizacja tej dziedziny przez służby publiczne narusza prawo wspólnotowe, gdy można wykazać, że niewystarczająco spełniają one swoją rolę (wyrok ETS z 11 grudnia 1997 r., sprawa C-55/96) i że „publiczne służby zatrudnienia nie są w stanie zaspokoić popytu rynkowego na wszystkie rodzaje działalności” (wyrok ETS z 8 czerwca 2000 r., sprawa C-258-98).

⁽⁹⁾ Zob. Komunikat Komisji dla Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Ramy jakości dotyczące usług świadczonych w interesie ogólnym” (COM(2011) 900 final), w którym stwierdza się, że „Na przestrzeni lat popyt na usługi w interesie ogólnym oraz sposób ich świadczenia znacznie się zmienił. W coraz większej liczbie przypadków usługi tradycyjnie świadczone bezpośrednio przez państwo są zlecane na zewnątrz przez władze krajowe, regionalne i lokalne, i są teraz często świadczone przez sektor prywatny (organizacje nastawione na zysk lub niekomercyjne)”.

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>c) partnerzy EURES, którymi są organizacje upoważnione przez państwa członkowskie do udzielania na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym wsparcia w zakresie kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia lub usług wsparcia na rzecz pracowników i pracodawców.</p> <p>2. Zgodnie ze swoimi odpowiednimi rolami i obowiązkami wszystkie organizacje uczestniczące w sieci EURES aktywnie promują, ściśle współpracując, możliwości, jakie oferuje mobilność pracowników w UE, i dążą do udoskonalenia sposobów i środków umożliwiających pracownikom i pracodawcom wykorzystywanie tych możliwości na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim.</p>	<p>c) partnerzy EURES, którymi są organizacje upoważnione przez państwa członkowskie do udzielania na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym wsparcia w zakresie kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia lub usług wsparcia na rzecz pracowników i pracodawców, <u>a także partnerstwa transgraniczne EURES.</u></p> <p>2. Zgodnie ze swoimi odpowiednimi rolami i obowiązkami wszystkie organizacje uczestniczące w sieci EURES aktywnie promują, ściśle współpracując, możliwości, jakie oferuje mobilność pracowników w UE, i dążą do udoskonalenia sposobów i środków umożliwiających pracownikom i pracodawcom wykorzystywanie tych możliwości na poziomie <u>lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim, krajowym, a przede wszystkim regionalnym lub lokalnym.</u></p>

Uzasadnienie

W ust. 1 lit. c) art. 4 partnerstwa transgraniczne EURES nie powinny być przedmiotem procedury udzielania zezwoleń przez państwo członkowskie, dlatego należy wymienić je osobno jako odrębny podmiot.

Z drugiej strony, nowe sformułowanie art. 4.2 podkreśla ważną rolę, jaką w funkcjonowaniu rynków pracy odgrywa, lub powinien odgrywać, wymiar terytorialny niższy niż struktury państwowe. W tym kontekście w opinii Komitetu w sprawie roli władz lokalnych i regionalnych we wspieraniu wzrostu i tworzenia miejsc pracy (2013/C 62/14) wskazano na fakt, że władze lokalne i regionalne są często odpowiedzialne m.in. za wdrażanie polityki zatrudnienia.

Poprawka 6

Artykuł 6 Obowiązki Europejskiego Urzędu Koordynacji

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 6</p> <p>Obowiązki Europejskiego Urzędu Koordynacji</p> <p>1. Europejski Urząd Koordynacji w szczególności wykonuje następujące zadania:</p> <p>a) formułowanie spójnych ram oraz świadczenie horyzontalnego wsparcia na rzecz sieci EURES, w tym:</p> <p>i) obsługa i rozwój europejskiego portalu poświęconego mobilności zawodowej, „portalu EURES”, i związanych z tym usług informatycznych, w tym systemów i procedur wymiany ofert zatrudnienia, wniosków o zatrudnienie, życiorysów i dokumentów uzupełniających, takich jak paszporty umiejętności itp. oraz pozostałych informacji, we współpracy z innymi odpowiednimi unijnymi służbami i sieciami zajmującymi się świadczeniem usług informacyjnych i doradczych, oraz inicjatyw;</p>	<p>Artykuł 6</p> <p>Obowiązki <u>Funkcje</u> Europejskiego Urzędu Koordynacji</p> <p>1. Europejski Urząd Koordynacji w szczególności wykonuje następujące zadania:</p> <p>a) organizacja <u>formułowanie spójnych ram</u> oraz świadczenie horyzontalnego wsparcia na rzecz sieci EURES, w tym:</p> <p>i) obsługa i rozwój europejskiego portalu poświęconego mobilności zawodowej, zn. <u>portalu EURES</u>, i związanych z tym usług informatycznych, w tym systemów i procedur wymiany ofert zatrudnienia, wniosków o zatrudnienie, życiorysów i dokumentów uzupełniających, takich jak paszporty umiejętności itp. oraz pozostałych informacji, we współpracy z innymi odpowiednimi unijnymi służbami i sieciami zajmującymi się świadczeniem usług informacyjnych i doradczych, oraz inicjatyw;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>ii) działania związane z informowaniem i komunikacją;</p> <p>iii) wspólny program szkoleniowy dla pracowników EURES;</p> <p>iv) ułatwianie tworzenia sieci kontaktów, wymiany najlepszych praktyk i wzajemnego uczenia się w obrębie sieci EURES;</p> <p>b) analiza mobilności geograficznej i zawodowej;</p> <p>c) opracowanie odpowiednich ram na potrzeby współpracy i kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia w Unii w odniesieniu do przyuczania do zawodu i praktyki zawodowej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;</p> <p>d) monitorowanie i ocena działalności EURES oraz wyników EURES w dziedzinie zatrudnienia we współpracy z członkami EURES.</p> <p>2. Wieloletnie programy prac Europejskiego Urzędu Koordynacji sporządzane są w porozumieniu z grupą koordynacyjną EURES, o której mowa w art. 11.</p>	<p>ii) działania związane z informowaniem i komunikacją;</p> <p>iii) wspólny program szkoleniowy dla pracowników EURES;</p> <p>iv) ułatwianie tworzenia sieci kontaktów, wymiany najlepszych praktyk i wzajemnego uczenia się w obrębie sieci EURES;</p> <p>b) analiza mobilności geograficznej i zawodowej <u>oraz odzwierciedlenie specyfiki regionalnej lub lokalnej;</u></p> <p>c) opracowanie odpowiednich ram na potrzeby współpracy i kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia w Unii w odniesieniu do przyuczania do zawodu i praktyki zawodowej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;</p> <p>d) monitorowanie i ocena działalności EURES oraz wyników EURES w dziedzinie zatrudnienia we współpracy z członkami EURES, <u>ze szczególnym uwzględnieniem wymiaru regionalnego lub lokalnego, a także, w odpowiednich przypadkach, formułowaniem propozycji ulepszeń uznanych za istotne.</u></p> <p>2. Wieloletnie programy prac Europejskiego Urzędu Koordynacji sporządzane są <u>Europejski Urząd Koordynacji przyjmuje wieloletnie programy prac</u> w porozumieniu z grupą koordynacyjną EURES, o której mowa w art. 11.</p>

Uzasadnienie

Termin „funkcje” jest bardziej precyzyjny i gwarantuje pewność prawną. Zmiany w ust. 1a) mają na celu wniesienie poprawek technicznych do tekstu i podkreślenie, że portal EURES już funkcjonuje. Zadanie monitorowania i oceny wyników EURES w dziedzinie zatrudnienia będzie tym skuteczniejsze, im lepiej będzie się informować o poziomie terytorialnym niższym niż struktury państwowe. Konieczne jest też dodanie do prac urzędu opracowywania propozycji ulepszeń. Wreszcie, zaleca się objaśnienie obowiązku opracowywania wieloletnich programów prac w tekście rozporządzenia. Oryginalne brzmienie ust. 2 nie wskazuje na źródło zobowiązań Urzędu, które prawdopodobnie pośrednio wiąże się z wytycznymi EURES – ust. 2.4.1 Karty EURES.

Poprawka 7

Artykuł 7 Obowiązki krajowych urzędów koordynacji

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 7</p> <p>Obowiązki krajowych urzędów koordynacji</p> <p>1. Każdy krajowy urząd koordynacji odpowiada za:</p>	<p>Artykuł 7</p> <p><u>Funkcje</u> Obowiązki krajowych urzędów koordynacji</p> <p>1. Każdy krajowy urząd koordynacji odpowiada za <u>będzie zajmował się w szczególności:</u></p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>a) współpracę z Komisją i innymi państwami członkowskimi w zakresie kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia w ramach określonych w rozdziale III;</p> <p>b) organizację pracy na rzecz EURES w danym państwie członkowskim, w tym świadczenie usług wsparcia zgodnie z rozdziałem IV;</p> <p>c) koordynowanie działań podejmowanych przez dane państwo członkowskie i wraz z innymi państwami członkowskimi zgodnie z rozdziałem V.</p>	<p>a) współpracę <u>współpracą</u> z Komisją i innymi państwami członkowskimi w zakresie kojarzenia ofert zatrudnienia i wniosków o zatrudnienie oraz ich równoważenia w ramach określonych w rozdziale III;</p> <p>b) organizację <u>organizacją</u> pracy na rzecz EURES w danym państwie członkowskim, w tym świadczenie <u>świadczeniem</u> usług wsparcia, <u>zwracając szczególną uwagę na wymiar regionalny lub lokalny</u>, zgodnie z rozdziałem IV;</p> <p>c) koordynowanie <u>koordynowaniem</u> działań podejmowanych przez dane państwo członkowskie i wraz z innymi państwami członkowskimi zgodnie z rozdziałem V.</p>
<p>2. Krajowy urząd koordynacji organizuje również wdrażanie na poziomie krajowym horyzontalnych działań wsparcia przewidzianych przez Europejski Urząd Koordynacji, o którym mowa w art. 6, w stosownych przypadkach w ścisłej współpracy z Europejskim Urzędem Koordynacji i innymi krajowymi urzędami koordynacji. Te horyzontalne działania wsparcia obejmują w szczególności:</p>	<p>2. Krajowy urząd koordynacji organizuje również wdrażanie na poziomie krajowym horyzontalnych działań wsparcia przewidzianych przez Europejski Urząd Koordynacji, o którym mowa w art. 6, w stosownych przypadkach w ścisłej współpracy z Europejskim Urzędem Koordynacji i innymi krajowymi urzędami koordynacji. Te horyzontalne działania wsparcia obejmują w szczególności. <u>W tym celu każdy krajowy urząd powinien prowadzić, w szczególności, następujące działania:</u></p>
<p>a) gromadzenie i sprawdzanie, na potrzeby publikacji, w tym na portalu EURES, informacji na temat partnerów EURES prowadzących działalność z terytorium danego państwa, ich działań i zakresu usług wsparcia, które świadczą na rzecz pracowników i pracodawców;</p> <p>b) prowadzenie związanych z działalnością EURES działań poprzedzających szkolenie, dobór pracowników na potrzeby udziału we wspólnym programie szkoleniowym i w działaniach w zakresie wzajemnego uczenia się;</p> <p>c) gromadzenie i analizę danych związanych z art. 28 i 29.</p>	<p>a) gromadzenie i sprawdzanie, na potrzeby publikacji, w tym na portalu EURES, informacji na temat partnerów EURES prowadzących działalność z terytorium danego państwa, ich działań i zakresu usług wsparcia, które świadczą na rzecz pracowników i pracodawców;</p> <p>b) prowadzenie związanych z działalnością EURES działań poprzedzających szkolenie, dobór pracowników na potrzeby udziału we wspólnym programie szkoleniowym i w działaniach w zakresie wzajemnego uczenia się;</p> <p>c) <u>opracowanie rocznego programu prac zgodnie z art. 28 oraz gromadzenie i analiza danych przewidzianych w art. 29</u> gromadzenie i analizę danych związanych z art. 28 i 29.</p>
<p>3. Na potrzeby publikacji, w tym na portalu EURES, w interesie pracowników i pracodawców krajowy urząd koordynacji potwierdza, regularnie aktualizuje i w stosownych terminach rozpowszechnia informacje i wytyczne dostępne na poziomie krajowym na temat:</p>	<p>3. Na potrzeby publikacji, w tym na portalu EURES, w interesie pracowników i pracodawców krajowy urząd koordynacji potwierdza, regularnie aktualizuje i w stosownych terminach rozpowszechnia informacje i wytyczne dostępne na poziomie krajowym na temat:</p>
<p>a) warunków życia i pracy;</p> <p>b) procedur administracyjnych w odniesieniu do zatrudnienia;</p> <p>c) przepisów mających zastosowanie do pracowników;</p> <p>d) przyuczania do zawodu i praktyki zawodowej;</p> <p>e) w stosownych przypadkach – sytuacji pracowników przygranicznych, w szczególności w regionach transgranicznych.</p>	<p>a) warunków życia i pracy;</p> <p>b) procedur administracyjnych w odniesieniu do zatrudnienia;</p> <p>c) przepisów mających zastosowanie do pracowników;</p> <p>d) przyuczania do zawodu i praktyki zawodowej;</p> <p>e) w stosownych przypadkach – sytuacji pracowników przygranicznych, w szczególności w regionach transgranicznych.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>W stosownych przypadkach krajowe urzędy koordynacji mogą potwierdzać i rozpowszechniać informacje we współpracy z innymi służbami i sieciami zajmującymi się świadczeniem usług informacyjnych i doradczych oraz z właściwymi organami na szczeblu krajowym, łącznie z tymi, o których mowa w art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/.../UE w sprawie środków ułatwiających korzystanie z praw przyznanych pracownikom w kontekście swobodnego przepływu pracowników.</p> <p>4. Krajowy urząd koordynacji udziela ogólnego wsparcia organizacjom uczestniczącym w sieci EURES na podlegającym mu terytorium w odniesieniu do współpracy z ich odpowiednikami w innych państwach członkowskich należącymi do sieci EURES. Obejmuje to wsparcie w przypadku skarg dotyczących ofert zatrudnienia dostępnych za pośrednictwem EURES, jak również współpracę z organami publicznymi, takimi jak inspekcja pracy.</p> <p>5. Krajowy urząd koordynacji promuje współpracę z zainteresowanymi stronami, takimi jak: służby poradnictwa zawodowego, szkoły wyższe, izby handlowe oraz organizacje zaangażowane w programy przyuczania do zawodu i praktyki zawodowej.</p> <p>6. Każde państwo członkowskie dopilnowuje, aby krajowy urząd koordynacji dysponował pracownikami i innymi zasobami niezbędnymi do wykonywania swoich zadań określonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.</p> <p>7. Na czele krajowego urzędu koordynacji stoi krajowy koordynator, który jest członkiem grupy koordynacyjnej, o której mowa w art. 11.</p>	<p>W stosownych przypadkach krajowe urzędy koordynacji mogą potwierdzać i rozpowszechniać informacje we współpracy z innymi służbami i sieciami zajmującymi się świadczeniem usług informacyjnych i doradczych oraz z właściwymi organami na szczeblu krajowym, łącznie z tymi, o których mowa w art. 5 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/.../UE w sprawie środków ułatwiających korzystanie z praw przyznanych pracownikom w kontekście swobodnego przepływu pracowników.</p> <p>4. Krajowy urząd koordynacji udziela ogólnego wsparcia organizacjom uczestniczącym w sieci EURES na podlegającym mu terytorium w odniesieniu do współpracy z ich odpowiednikami w innych państwach członkowskich należącymi do sieci EURES. Obejmuje to wsparcie w przypadku skarg dotyczących ofert zatrudnienia dostępnych za pośrednictwem EURES, jak również współpracę z organami publicznymi, takimi jak inspekcja pracy.</p> <p>5. Krajowy urząd koordynacji promuje współpracę z zainteresowanymi stronami, takimi jak: służby poradnictwa zawodowego, szkoły wyższe, izby handlowe oraz organizacje zaangażowane w programy przyuczania do zawodu i praktyki zawodowej.</p> <p>6. Każde państwo członkowskie dopilnowuje, aby krajowy urząd koordynacji dysponował pracownikami i innymi zasobami niezbędnymi do wykonywania swoich zadań określonych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem <u>oraz odpowiednio reprezentował interesy regionalne i/lub lokalne na danym terytorium.</u></p> <p>7. Na czele krajowego urzędu koordynacji stoi krajowy koordynator, który jest członkiem grupy koordynacyjnej, o której mowa w art. 11.</p>

Uzasadnienie

Zmiana tytułu i początkowego akapitu w nr 1 mają na celu zachowanie spójności z poprzednią poprawką. Nowy ustęp 1. b) jest poprawką techniczną – urząd krajowy nie świadczy usług wsparcia, lecz organizuje ich świadczenie – oraz próbą uwydatnienia wymiaru regionalnego usług wsparcia świadczonych przez partnerów EURES. Inne poprawki techniczne znajdują się w punkcie 2 i pierwszym akapicie punktu 3. Wreszcie, nowe brzmienie art. 7.6 ma na celu już wspomniane zapewnienie zajęcia się kwestiami związanymi z mobilnością pracowników na poziomie jak najbliższym obywatelom.

Poprawka 8

Artykuł 8 Udzielanie zezwoleń partnerom EURES

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Każde państwo członkowskie ustanawia system udzielania zezwoleń partnerom EURES na udział w sieci EURES oraz monitorowania ich działań i przestrzegania przez nie prawa krajowego i unijnego podczas stosowania niniejszego rozporządzenia. System ten jest przejrzysty, proporcjonalny i zgodny z zasadami równego traktowania organizacji ubiegających się o udział w sieci EURES, jak również z zasadami sprawiedliwości proceduralnej.</p>	<p>1. Każde państwo członkowskie ustanawia system udzielania zezwoleń partnerom EURES na udział w sieci EURES oraz monitorowania ich działań i przestrzegania przez nie prawa krajowego i unijnego podczas stosowania niniejszego rozporządzenia. System ten jest przejrzysty, proporcjonalny i zgodny z zasadami równego traktowania organizacji ubiegających się o udział w sieci EURES, jak również z zasadami sprawiedliwości proceduralnej.</p> <p><u>Z tej procedury udzielania zezwoleń wyłączone są partnerstwa transgraniczne EURES zaproponowane przez służby terytorialne właściwe dla regionów przygranicznych. Partnerstwa te, skoro tylko zostaną ustanowione, uznawane są za pełnoprawnych partnerów EURES.</u></p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>2. Państwa członkowskie informują Europejski Urząd Koordynacji o swoich wdrożonych systemach krajowych oraz o partnerach EURES, którym udzieliły stosownych zezwoleń na udział w sieci EURES.</p> <p>3. Wszelkie służby zatrudnienia prowadzące zgodnie z prawem działalność w państwie członkowskim mogą ubiegać się w tym państwie o udział w sieci EURES w charakterze partnera EURES zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz w oparciu o system ustanowiony przez to państwo członkowskie.</p> <p>4. Partnerzy EURES są uprawnieni do udziału w sieci EURES zgodnie z minimalnymi wspólnymi kryteriami określonymi w załączniku.</p> <p>5. Minimalne wspólne kryteria pozostają bez uszczerbku dla stosowania przez państwo członkowskie dodatkowych kryteriów lub wymogów uznanych za niezbędne przez to państwo członkowskie dla prawidłowego stosowania przepisów mających zastosowanie do działalności służb zatrudnienia i efektywnego zarządzania polityką rynku pracy na jego terytorium. Aby zapewnić przejrzystość, takie kryteria i wymogi stanowią integralną część systemu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>6. W celu spełnienia kryteriów zawartych w załączniku partnerzy EURES mogą angażować innych partnerów EURES lub inne organizacje. W takich przypadkach dodatkowym warunkiem udziału w sieci EURES jest dalsze istnienie odpowiedniego partnerstwa.</p> <p>7. W celu wprowadzenia zmian w załączniku Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 33.</p> <p>8. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, przyjąć wzór na potrzeby opisu systemu krajowego i procedur wymiany między państwami członkowskimi informacji na temat systemów krajowych. Komisja przyjmuje te akty wykonawcze zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 34 ust. 2.</p>	<p>2. Państwa członkowskie informują Europejski Urząd Koordynacji o swoich wdrożonych systemach krajowych oraz o partnerach EURES, którym udzieliły stosownych zezwoleń na udział w sieci EURES.</p> <p>3. Wszelkie służby zatrudnienia prowadzące zgodnie z prawem działalność w państwie członkowskim mogą ubiegać się w tym państwie o udział w sieci EURES w charakterze partnera EURES zgodnie z warunkami określonymi w niniejszym rozporządzeniu oraz w oparciu o system ustanowiony przez to państwo członkowskie.</p> <p>4. Partnerzy EURES są uprawnieni do udziału w sieci EURES zgodnie z minimalnymi wspólnymi kryteriami określonymi w załączniku.</p> <p>5. Minimalne wspólne kryteria pozostają bez uszczerbku dla stosowania przez państwo członkowskie dodatkowych kryteriów lub wymogów uznanych za niezbędne przez to państwo członkowskie dla prawidłowego stosowania przepisów mających zastosowanie do działalności służb zatrudnienia i efektywnego zarządzania polityką rynku pracy na jego terytorium. Aby zapewnić przejrzystość, takie kryteria i wymogi stanowią integralną część systemu, o którym mowa w ust. 1.</p> <p>6. W celu spełnienia kryteriów zawartych w załączniku partnerzy EURES mogą angażować innych partnerów EURES lub inne organizacje. W takich przypadkach dodatkowym warunkiem udziału w sieci EURES jest dalsze istnienie odpowiedniego partnerstwa, <u>w szczególności ukierunkowanego na rozwiązanie konkretnych problemów poszczególnych regionów lub miejscowości w Unii.</u></p> <p>7. W celu wprowadzenia zmian w załączniku Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 33.</p> <p>8. Komisja może, w drodze aktów wykonawczych, przyjąć wzór na potrzeby opisu systemu krajowego i procedur wymiany między państwami członkowskimi informacji na temat systemów krajowych. Komisja przyjmuje te akty wykonawcze zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 34 ust. 2.</p>

Uzasadnienie

Poprawka do ust. 1 ma na celu zachowanie skuteczności przepisów dotyczących partnerstw transgranicznych EURES, w oparciu zwłaszcza o art. 21 lit. a) rozporządzenia 1296/2013 z 11 grudnia 2013 r. ustanawiającego program UE na rzecz zatrudnienia i innowacji społecznych (EaSI).

Odnosnie do art. 8 ust. 6: Współpraca między partnerami EURES lub między nimi a innymi organizacjami w celu dostosowania się do wymogów załącznika do wniosku dotyczącego rozporządzenia to środek, który może przyczynić się do zwiększenia efektywności działań partnera EURES. Dlatego właśnie w ten sposób należy w rozporządzeniu wymagać, by współpraca ta rozwijana była w praktyce z uwzględnieniem specyfiki regionów i miejscowości UE.

Poprawka 9

Artykuł 11 Grupa koordynacyjna

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. W skład grupy koordynacyjnej wchodzi przedstawiciele Europejskiego Urzędu Koordynacji i krajowych urzędów koordynacji.</p> <p>2. Grupa koordynacyjna wspiera wdrożenie niniejszego rozporządzenia poprzez wymianę informacji i opracowywanie wytycznych. W szczególności pomaga przygotować projekt norm i formatów technicznych, o których mowa w art. 14 ust. 8 i art. 16 ust. 5.</p> <p>3. Europejski Urząd Koordynacji organizuje pracę grupy koordynacyjnej i przewodniczy jej posiedzeniom. Zaprasza przedstawicieli partnerów społecznych na poziomie unijnym do udziału we wspomnianych posiedzeniach.</p>	<p>1. W skład grupy koordynacyjnej wchodzi przedstawiciele Europejskiego Urzędu Koordynacji i krajowych urzędów koordynacji.</p> <p>2. Grupa koordynacyjna wspiera wdrożenie niniejszego rozporządzenia poprzez wymianę informacji i opracowywanie wytycznych. W szczególności pomaga przygotować projekt norm i formatów technicznych, o których mowa w art. 14 ust. 8 i art. 16 ust. 5.</p> <p>3. Europejski Urząd Koordynacji organizuje pracę grupy koordynacyjnej i przewodniczy jej posiedzeniom. Zaprasza przedstawicieli partnerów społecznych na poziomie unijnym do udziału we wspomnianych posiedzeniach, <u>szczególnie w kontekście art. 28 ust. 4.</u></p>

Uzasadnienie

Poprawa spójności prawnej wniosku dotyczącego rozporządzenia. Jednym z głównych celów prawa partnerów społecznych na poziomie unijnym do udziału w posiedzeniach grupy koordynacyjnej EURES-u jest zapewnienie konsultacji w sprawie projektów programów prac, które co roku musi opracować każdy krajowy urząd koordynacji.

Poprawka 10

Artykuł 18 Zasady

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby pracownicy i pracodawcy mogli uzyskać dostęp do usług wsparcia na poziomie krajowym.</p> <p>2. Państwa członkowskie wspierają rozwój skoordynowanego podejścia do takich usług na poziomie krajowym.</p> <p>3. Państwa członkowskie gwarantują świadczenie usług wsparcia, o których mowa w art. 20–23, za pośrednictwem partnerów EURES w następujący sposób:</p>	<p>1. Państwa członkowskie zapewniają, aby pracownicy i pracodawcy mogli uzyskać dostęp do usług wsparcia na poziomie krajowym.</p> <p>2. Państwa członkowskie wspierają rozwój skoordynowanego podejścia do takich usług na poziomie krajowym, <u>starając się odpowiadać na konkretne potrzeby obszarów lokalnych i regionalnych.</u></p> <p>3. Państwa członkowskie gwarantują świadczenie usług wsparcia, o których mowa w art. 20–23, za pośrednictwem partnerów EURES w następujący sposób:</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>a) przez publiczne służby zatrudnienia samego zainteresowanego państwa członkowskiego zgodnie z art. 10;</p> <p>b) przez organizacje działające w ramach obowiązków publicznych służb zatrudnienia zainteresowanego państwa członkowskiego w oparciu o przekazanie uprawnień, outsourcing lub szczegółowe porozumienia zawarte albo z tymi publicznymi służbami zatrudnienia albo z innymi podmiotami, dotyczące usług świadczonych przez te organizacje;</p> <p>c) przez co najmniej jednego partnera EURES; lub</p> <p>d) jako połączenie możliwości określonych w lit. a)–c).</p> <p>4. W każdym państwie członkowskim usługi wsparcia, o których mowa w art. 20–23, świadczone są co najmniej przez organizacje, o których mowa albo w ust. 3 lit. a) albo w ust. 3 lit. b).</p> <p>5. Usługi wsparcia dla pracowników określone w art. 20, 22 i 23 oraz pomoc przy rejestracji w portalu EURES, o której mowa w art. 17 ust. 1, są nieodpłatne.</p> <p>6. Usługi wsparcia dla pracodawców, o których mowa w art. 21 i 22, oraz pomoc przy rejestracji w portalu EURES, o której mowa w art. 17 ust. 2, mogą podlegać opłacie. Wszelkie opłaty pobierane za usługi EURES nie mogą różnić się od opłat pobieranych za inne porównywalne usługi świadczone przez zainteresowaną organizację.</p> <p>7. Zainteresowani partnerzy EURES za pomocą swoich kanałów informacyjnych wyraźnie powiadamiają pracowników i pracodawców o zakresie oferowanych przez siebie usług wsparcia, miejscu i sposobie uzyskania dostępu do tych usług oraz warunków, na jakich dostęp ten jest udzielany. Informacje te są publikowane w portalu EURES.</p>	<p>a) przez publiczne służby zatrudnienia samego zainteresowanego państwa członkowskiego zgodnie z art. 10;</p> <p>b) przez organizacje działające w ramach obowiązków publicznych służb zatrudnienia zainteresowanego państwa członkowskiego w oparciu o przekazanie uprawnień, outsourcing lub szczegółowe porozumienia zawarte albo z tymi publicznymi służbami zatrudnienia albo z innymi podmiotami, dotyczące usług świadczonych przez te organizacje;</p> <p>c) przez co najmniej jednego partnera EURES; lub</p> <p>d) jako połączenie możliwości określonych w lit. a)–c).</p> <p>4. W każdym państwie członkowskim usługi wsparcia, o których mowa w art. 20–23, świadczone są co najmniej przez organizacje, o których mowa albo w ust. 3 lit. a) albo w ust. 3 lit. b).</p> <p>5. Usługi wsparcia dla pracowników określone w art. 20, 22 i 23 oraz pomoc przy rejestracji w portalu EURES, o której mowa w art. 17 ust. 1, są nieodpłatne.</p> <p>6. Usługi wsparcia dla pracodawców, o których mowa w art. 21 i 22, oraz pomoc przy rejestracji w portalu EURES, o której mowa w art. 17 ust. 2, mogą podlegać opłacie. Wszelkie opłaty pobierane za usługi EURES nie mogą różnić się od opłat pobieranych za inne porównywalne usługi świadczone przez zainteresowaną organizację.</p> <p>7. Zainteresowani partnerzy EURES za pomocą swoich kanałów informacyjnych wyraźnie powiadamiają pracowników i pracodawców o zakresie oferowanych przez siebie usług wsparcia, miejscu i sposobie uzyskania dostępu do tych usług oraz warunków, na jakich dostęp ten jest udzielany. Informacje te są publikowane w portalu EURES.</p>

Uzasadnienie

Powodzenie sieci EURES wymaga od państw członkowskich świadomości konkretnych potrzeb regionów i miejscowości we wspólnej Europie.

Poprawka 11

Artykuł 25 Wymiana informacji na temat przepływów i wzorców

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Komisja i państwa członkowskie monitorują przepływy i wzorce mobilności pracowników w Unii na podstawie danych statystycznych Eurostatu i dostępnych danych krajowych.</p>	<p>Komisja i państwa członkowskie monitorują przepływy i wzorce mobilności pracowników w Unii na podstawie danych statystycznych Eurostatu i dostępnych danych krajowych i <u>regionalnych</u>.</p>

Uzasadnienie

Wyniki monitorowania przez Komisję i państwa członkowskie przepływów i wzorców mobilności pracowników będą bardziej dostosowane do rzeczywistości, jeśli będą uwzględniały specyfikę regionów tworzących Unię Europejską.

Poprawka 12

Artykuł 26 Wymiana informacji między państwami członkowskimi

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>1. Każde państwo członkowskie gromadzi i analizuje informacje w szczególności na temat:</p> <p>a) niedoborów i nadwyżek siły roboczej na krajowych i sektorowych rynkach pracy oraz stopnia, w jakim mobilność pracowników może im zaradzić;</p> <p>b) działań EURES na poziomie krajowym;</p> <p>c) pozycji sieci EURES na całym rynku usług rekrutacyjnych na poziomie krajowym.</p> <p>2. Krajowe urzędy koordynacji są odpowiedzialne za wymianę informacji w ramach sieci EURES i włączają się we wspólną analizę.</p> <p>3. Biorąc pod uwagę wymianę informacji i wspólną analizę, państwa członkowskie kształtują politykę w zakresie mobilności jako integralną część swojej polityki zatrudnienia. Ta polityka w zakresie mobilności stanowi ramy, w oparciu o które państwa członkowskie realizują programowanie, o którym mowa w art. 28.</p> <p>4. Europejski Urząd Koordynacji ustanawia procedury i dokonuje praktycznych ustaleń w zakresie ułatwiania wymiany informacji pomiędzy krajowymi urzędami koordynacji oraz opracowywania wspólnej analizy.</p>	<p>1. Każde państwo członkowskie gromadzi i analizuje informacje w szczególności na temat:</p> <p>a) niedoborów i nadwyżek siły roboczej na krajowych i sektorowych rynkach pracy oraz stopnia, w jakim mobilność pracowników może im zaradzić;</p> <p>b) działań EURES na poziomie krajowym;</p> <p>c) pozycji sieci EURES na całym rynku usług rekrutacyjnych na poziomie krajowym.</p> <p>2. Krajowe urzędy koordynacji są odpowiedzialne za wymianę informacji w ramach sieci EURES i włączają się we wspólną analizę.</p> <p>3. Biorąc pod uwagę wymianę informacji i wspólną analizę, państwa członkowskie kształtują <u>starają się kształtować</u> politykę w zakresie mobilności jako integralną część swojej polityki zatrudnienia. Ta polityka w zakresie mobilności stanowi ramy, w oparciu o które państwa członkowskie realizują programowanie, o którym mowa w art. 28.</p> <p>4. Europejski Urząd Koordynacji ustanawia procedury i dokonuje praktycznych ustaleń w zakresie ułatwiania wymiany informacji pomiędzy krajowymi urzędami koordynacji oraz opracowywania wspólnej analizy.</p>

Uzasadnienie

Tytuł IX części trzeciej TFUE, a w szczególności art. 147 ust. 1 i art. 149 (in fine), potwierdza, że w dziedzinie polityki zatrudnienia kompetencje do stanowienia przepisów, mimo wspólnego charakteru dla UE i państw członkowskich, pozostają w gestii tych ostatnich. Zobowiązanie państw członkowskich do kształtowania polityki mobilności wykracza poza zwykłe wytyczne – art. 148 ust. 2 TFUE – ze strony prawodawcy wspólnotowego, bądź poza przyjęcie przez niego środków wspierających działania państw członkowskich w dziedzinie zatrudnienia – art. 149 TFUE (ab initio). Tego rodzaju obowiązek należy zastąpić zaleceniem dla państw członkowskich, by podjęły działania w tym kierunku.

Poprawka 13

ZAŁĄCZNIK

Wspólne kryteria udzielania organizacjom zezwolenia na działanie jako partnerzy EURES

1. ŚWIADCZENIE USŁUG

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
1. Stosowanie odpowiednich mechanizmów i procedur w celu weryfikacji i zapewnienia pełnego przestrzegania obowiązujących norm pracy i wymogów prawnych, w tym obowiązujących przepisów o ochronie danych osobowych, jak również wymogów i norm dotyczących jakości danych pochodzących z ofert zatrudnienia.	1. Stosowanie odpowiednich mechanizmów i procedur w celu weryfikacji i zapewnienia pełnego przestrzegania obowiązujących norm pracy i wymogów prawnych, w tym <u>zasady niedyskryminacji, szczególnie wobec osób wyłączonych z rynku pracy</u> , obowiązujących przepisów o ochronie danych osobowych, jak również wymogów i norm dotyczących jakości danych pochodzących z ofert zatrudnienia.

Uzasadnienie

Należy zadbać o poszanowanie wspólnotowych zasad niedyskryminacji (art. 10, art. 19 i art. 45 TFUE) oraz o grupy wspomniane w art. 5 wniosku dotyczącego rozporządzenia.

Bruksela, 25 czerwca 2014 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów

Ramon Luis VALCÁRCEL SISO